

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/898/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113227089
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7113227089.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a členiek senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Evy Feťkovej v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Tomáš Kušník, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36613843, proti žalovanému Z. K., nar. XX.X.XXXX, bytom v Y., C. Č.R. L. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42176778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Stropkove, Nám. SNP 7, IČO: 35510722, v konaní o zaplatenie 2 927,81 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 17C/45/2014-115 zo dňa 24.7.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambrózovi Motykovi trovy odvolacieho konania vo výške 143,10 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalobcu zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 285,92 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenu súdu prvého stupňa dňa 24.1.2015 domáhal, aby zaviazal žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2 927,81 eur spolu s úrokmi z omeškania vyčísleným zo splátok za obdobie od 21.10.2010 do 3.11.2012 vo výške 184,63 eur a ďalej vo výške 8,75% zo sumy 2 927,81 eur od 4.11.2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. OZ zo dňa 27.9.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 23.10.2008 zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 5 303,07 eur a pozostávala z istiny 4 258,94 eur, riadneho úroku 592,46 eur, úroku z omeškania vo výške 412,80 eur a ostatného príslušenstva 38,87 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení. Suma 38,87 eur predstavuje ostatné príslušenstvo a poplatky a suma 412,80 eur pozostáva z úrokov z omeškania. Podľa predmetnej zmluvy postupca poskytol žalovanému úver vo výške 3 319,39 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 79,13 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 20.10.2010 do 20.10.2013 v počte 37 a celkovej výške 2 927,81 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.11.2012 do 20.10.2013 sa stali splatnými dňa 3.11.2012, kedy žalobca vyhlásil

mimoriadnu splatnosť úveru a preto si zvyšné splátky úveru žalobca v tomto konaní neuplatnil, pričom uplatňovaná dlžná suma pozostáva z 37 neuhradených splátok úveru v celkovej výške 2 927,81 eur vrátane úroku.

Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 22.10.2013 vstúpilo do konania Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré vzneslo námietku premlčania, namietalo neprijateľné a tým absolútne neplatné zmluvné podmienky, ako aj nekalé obchodné praktiky. Uviedol, že podľa predmetnej zmluvy o splátkovom úvere splatnosť poslednej zmluvne dojednanej splátky bola dohodnutá na deň 20.10.2013, pričom žalobca nadobudol pohľadávku vo výške 5 303,07 eur na základe zmluvy o postúpení pohľadávok už dňa 27.9.2012, teda počas trvania úverového vzťahu. S odkazom na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách na žalobcu (nebanku) môže banka bez toho, aby úver zosplatnila platne postúpiť len časť svojej pohľadávky, pričom predmetom postúpenia z banky na nebanku môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote a zároveň banka musí písomne vyzvať svojho klienta na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní nepretržite 90 dní. Uvedenú skutočnosť ale žalobca nepreukázal, čím došlo k obchádzaniu zákona o bankách a naplneniu zákonnej podmienky v zmysle ust. § 39 OZ. Tým vedľajší účastník vznesol námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a zmluvu o postúpení pohľadávok považoval za neplatnú.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil z dôvodu, že dodnes je majiteľom účtu v Slovenskej sporiteľni, na ktorom mal k 30.6.2014 884,00 eur a v čase, kedy došlo k postúpeniu pohľadávok tam bolo asi vyše 1 000,00 eur a k zrealizovaniu splátok na úvere voči Slovenskej sporiteľni došlo z dôvodu vydania rozhodcovského rozsudku, na základe ktorého sa začala viesť exekúcia.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil v zmysle § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „cit. zákon“), § 2 písm. a/, b/ cit. zákona, § 3 ods. 1, 2 cit. zákona, § 52 ods. 1 až 3 OZ, § 54 ods. 1 OZ, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. b/, 5 OZ, § 524 ods. 1, 2 OZ, § 121 ods. 3 OZ, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení platnom k 27.9.2012, ako aj § 2 ods. 1 tohto zákona, § 39 OZ a dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že jej právny predchodca SLSP, a.s. vyzval žalovaného na úhradu dlhu potom, čo bol 90 kalendárnych dní v omeškaní s jeho splácaním, ani že na neho boli postúpené splatné splátky úveru, ani že jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť predmetného úveru. Dňa 27.9.2012 bola z predmetnej zmluvy postúpená pohľadávka vo výške 5 303,07 eur, ktorá predstavuje skapitalizovanú sumu celého úveru, ktorý mal byť celkom splatný až 20.10.2013. Z listu žalobcu z 15.10.2012 mal súd prvého stupňa preukázané, že k oznámeniu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru došlo až po postúpení pohľadávky, a to žalobcom, nie bankou a s odkazom na § 39 OZ určil, že takýto právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu je neplatný, a preto žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku v uvedenej výške, keďže nepreukázal skutočnosti, ktoré vyžaduje ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to napriek formulácii v bode 18.14 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), ktorú súd považoval taktiež za neplatný právny úkon z dôvodu, že obchádza zákon o bankách a taktiež z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vzhľadom na tieto skutočnosti, keďže žalobca súdu prvého stupňa predložil len ako dôkaz o postúpení pohľadávky - oznámenie SLSP z 15.10.2010 o postúpení pohľadávky žalovanému s podacím hárkom a zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE s časťou prílohy č. 1 k zmluve, ale napriek výzve súdu prvého stupňa nepredložil výzvu pôvodného veriteľa na zaplatenie postúpenej pohľadávky, resp. o vyhlásení zosplatnenia úveru. Tak nepreukázal, že došlo k platnému a účinnému postúpeniu predmetnej pohľadávky na neho, čo potvrdil aj žalovaný vo svojej výpovedi. Preto súd prvého stupňa konštatoval, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu v tomto konaní a žalobu žalobcu v celom rozsahu voči žalovanému zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 s odkazom na § 151 ods. 1 O. s. p., § 149 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktoré odôvodnil odvolacími dôvodmi v zmysle § 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t.j. že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., t.j. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhoval, aby odvolací súd v zmysle § 220 O. s. p. zmenil napadnutý rozsudok tak, že vyhovie návrhu žalobcu, resp. v

zmysle § 221 ods. 1 a 3 O. s. p. rozsudok zruší a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si voči žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v zmysle ich vyčíslenia a špecifikácie.

V odôvodnení odvolania uviedol, že nesúhlasí so zamietnutím žaloby z dôvodu nedostatku jeho aktívnej legitímácie, aj keď s odkazom na citovaný bod 7.6.1 VOP, § 103 OZ, § 524 ods. 2 OZ, článok V. bod 1 zmluvy o postúpení pohľadávok, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“). Súhlasil s tým, že právny predchodca žalobcu - postupca neukončil záväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a žalovaným na druhej strane, nakoľko nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, pričom žalobca ani nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy preukazovali. Potvrdil, že k predčasnemu ukončeniu zmluvy došlo až zo strany žalobcu oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 15.10.2012. Mal za to, že výkladom ustanovení VOP možno dospieť k záveru, že postupca a následne po postúpení pohľadávky žalobca boli oprávnení, nie však povinní predčasne ukončiť záväzkovo-právny vzťah s odkazom na ust. § 488 OZ. Poukázal na vyjadrenie Národnej banky Slovenska zo dňa 24.7.2014, z ktorého je zrejmé, že môže dôjsť k postúpeniu aj nesplatennej časti pohľadávky z úveru za splnenia podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca mal za to, že výzva zo dňa 31.10.2009 doručená žalovanému zo strany BL Consulting s.r.o. spĺňa náležitosti písomnej výzvy banky predpokladanej ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a preto bola pohľadávka banky voči žalovanému spôsobilým predmetom postúpenia a to vrátane nesplatennej časti pohľadávky z úveru, pričom žalobca si v konaní uplatnil len splátky splatné od 29.10.2010, a to splátky, ktoré boli v čase postúpenia pohľadávky už splatné a preto nesúhlasil so zamietnutím žalobného návrhu v plnom rozsahu. Keďže nejde o účelne vynaložené trovy zo strany vedľajšieho účastníka na strane žalovaného nesúhlasil s priznaním trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi s odkazom na uznesenie NS SR zo dňa 19.3.2014 sp.zn. 6MCdo 5/2013, ako aj ust. § 142 O. s. p.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukazoval na výklad ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a argumentoval tým, že spoločnosť BL Consulting s.r.o. nie je bankou a preto výzva zo strany tejto spoločnosti nemôže spĺňať základný predpoklad vychádzajúci zo znenia ust. § 93 ods. 8 zákona o bankách, a to písomnú výzvu banky, ktorá má byť klientovi banky doručená a napriek tejto písomnej výzve je klient banky v kvalifikovanom omeškaní (nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní). Až po preukázaní, že klientovi banky bola takáto výzva zo strany banky doručená, prichádza do úvahy postúpenie bankovej pohľadávky, zodpovedajúcej omeškanému záväzku inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou s odkazom na rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 8.7.2014 č.k. 10C/369/2013-78, ako aj uznesenie Krajského súdu v Prešove z 29.5.2014 č.k. 6Co/119/2013-135. Mal za to, že v prejednávanej právnej veci bolo možné postúpiť splatné splátky úveru, s ktorými bol žalovaný v kvalifikovanom omeškaní, avšak rozhodne musel byť splnený aj prvý predpoklad pre platné postúpenie, a to písomná výzva banky. Vo vzťahu k trovám konania a k ich účelnému priznaniu, poukázal na citované rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, v Trnave, v Nitre, v Trenčíne, v Banskej Bystrici, v Košiciach v Prešove. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcu zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 143,10 eur v zmysle ich vyčíslenia.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, pričom poďakoval vedľajšiemu účastníkovi za jeho aktívnu pomoc v spore. Opätovne poukazoval na skutočnosti uvádzané už v konaní pred súdom prvého stupňa o nemožnosti splácať úver z dôvodu zablokovania účtu v SLSP, a.s. na základe neplatného rozhodcovského rozsudku a opätovne zdôraznil tú skutočnosť, že predmetný účet v SLSP, a.s. existuje a sú na ňom finančné prostriedky v sume 800,00 eur, pričom SLSP, a.s. s ním nekomunikovala, napriek skutočnosti, že im uvedenú skutočnosť oznamoval. Opätovne zdôraznil tú skutočnosť, že predmetnú zmluvu uzavrel so SLSP a.s., ktorá mu nezaslala žiadnu výzvu o nesplácaní dlhu, ani o ukončení úverového vzťahu. Odkazoval na právnu argumentáciu vedľajšieho účastníka v jeho vyjadrení k odvolaniu, s ktorým sa v celom stotožňuje.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1, 3 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok v súlade s § 156 ods. 1 O. s. p. verejne vyhlásil potom, čo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku dňa 19.11.2015 o 9,05 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 221/II. posch., oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 10.11.2015.

Žalovaný v podanom odvolaní voči rozsudku namietal odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O. s. p., teda že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci nie sú dané odvolacie dôvody uplatnené odvolateľom podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O. s. p.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný vtedy, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. K tomuto odvolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy účastníkmi konania. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné, ďalej dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré boli už preukázané iným spôsobom alebo založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezistoval najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvého stupňa.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil na správne zistený skutkový stav nesprávny právny predpis, alebo aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil, príp. vtedy, ak z preukázaných skutočností vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov.

Odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa v súlade s § 120 ods. 1 O. s. p. vykonal účastníkmi navrhnuté dôkazy, ktoré boli spôsobilé preukázať skutočnosti významné pre posúdenie uplatneného nároku z hľadiska relevantného hmotného práva, vykonané dôkazy správne a dôsledne vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z § 132 a nasl. O. s. p. a to každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, pri posúdení významu jednotlivých dôkazov pre rozhodnutie z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), pravdivosti a vierohodnosti, pričom vzal do úvahy rozhodujúce (právne významné) skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyplynuli z tvrdení účastníkov, alebo inak vyšli v konaní najavo. Uplatnený nárok súd prvého stupňa posúdil podľa správnych ustanovení právnych predpisov, ktoré aj správne vyložil a aplikoval na zistený skutkový stav a zo zisteného skutkového stavu (skutkových záverov) vyvodil správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov a správny záver o nedôvodnosti žalobou uplatneného nároku z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní.

Vecne správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Odvolací súd má za to, že odvolacie námietky žalobcu boli uvádzané už v konaní pred súdom prvého stupňa a s týmito sa súd prvého stupňa náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci a ani skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú prijať odvolaciemu súdu iné závery a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dopĺňa nasledovné:

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitimitáciu v konaní a tým svoje procesné právo uplatniť si predmetný hmotnoprávny nárok voči žalovanému.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. bankách v znení platnom k 27.9.2012, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Odvolací súd z obsahu spisu mal za zrejmé, že Slovenská sporiteľňa a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 23.10.2008 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla Slovenská sporiteľňa a.s. žalovanému peňažné prostriedky - úver vo výške 3 319,39 eur, ktorý mal byť splácaný aj s úrokmi a poplatkami v 60 mesačných splátkach vo výške 79,13 eur od 20.11.2008 do 20.10.2013 vždy k 20. dňu v mesiaci, v celkovej výške 4 747,80 eur. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca uzavrela dňa 27.9.2012 so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE. Podľa časti prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bola postúpená predmetná pohľadávka SLSP, a.s. voči žalovanému a zostatok pohľadávky mal činiť 5 303,07 eur, z toho výška omeškaných splátok 5 297,15 eur, istina po splatnosti 4 258,94 eur, úroky 592,46 eur, úroky z omeškania vo výške 412,80 eur a poplatky vo výške 38,87 eur.

Žalobca súdu prvého stupňa ako dôkaz o postúpení pohľadávky predložil oznámenie SLSP, a.s. z 15.10.2010 o postúpení pohľadávky žalovanému s podacím hárkom a zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE s časťou prílohy č. 1 k zmluve, ale napriek výzve súdu prvého stupňa nepredložil súdu prvého stupňa výzvu pôvodného veriteľa na zaplatenie postúpenej pohľadávky, resp. o vyhlásení zosplatnenia úveru, a teda nepreukázal, že došlo k platnému a účinnému postúpeniu predmetnej pohľadávky za splnenia zákonných podmienok vyžadovaných § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení platnom k 27.9.2012, čo potvrdil aj žalovaný vo svojej výpovedi, ako aj vo vyjadrení k podanému odvolaniu a to, že od Slovenskej sporiteľne a.s. mu neprišla žiadna výzva na zaplatenie pohľadávky, ani o zosplatnení úveru. Potvrdil, že jediná výzva, ktorá mu prišla ohľadne predmetného úveru prišla od BL Consulting s.r.o. a týkala sa dlhu splatného k 31.10.2009.

Odvolací súd dodáva, že aktívnu vecnou legitimitáciu sa rozumie hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu (žalobcovi) ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať, pričom súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu, aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov nenamieta.

Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Nakoľko v konaní žalobca takýto dôkaz nepredložil, a to písomnú výzvu banky Slovenskej sporiteľne a.s., takéto postúpenie pohľadávky je neplatné v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorou je existencia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorou je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.

Odvolačný súd akcentuje na to, že podľa predmetnej zmluvy o splátkovom úvere splatnosť poslednej zmluvne dojednanej splátky bola dohodnutá na 20.10.2013, pričom celkovo mal žalovaný uhradiť 4 747,80 eur a žalobca nadobudol pohľadávku vo výške 5 303,07 eur (z toho podľa prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok výška omeškaných splátok predstavovala sumu 5 297,15 eur) na základe zmluvy o postúpení pohľadávok už dňa 27.9.2012, t.j. počas trvania úverového vzťahu. Z listu žalobcu z 15.10.2012 jednoznačne vyplýva, že k oznámeniu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru došlo až po postúpení pohľadávky, a to nie bankou Slovenskou sporiteľňou a.s., ktorá s odkazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách na to nebola oprávnená.

Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti odvolací súd sa stotožňuje so správnym záverom súdu prvého stupňa ohľadom neexistencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, a preto potvrdzuje rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 s použitím § 224 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.

Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, a preto mu odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Úspešný žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil s tým, že ich náhradu si uplatnil vedľajší účastník na strane žalovaného za 1 úkon právnej služby, a to za vyjadrenie k odvolaniu žalobcu, vo výške 111,21 eur (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby v znení neskorších predpisov) a režijný paušál vo výške 8,04 eur (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) a 20% DPH vo výške 23,85 eur, ktoré mu odvolací súd z dôvodu ich účelosti priznal spolu vo výške 143,10 eur. Celkovú odmenu v sume 143,10 eur je žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ambrózovi Motykovi v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.